ANA MUHALEFET DERGİSİ

Dinozor

15 EKİM 1998 PERŞEMBE • SAYI: 64 • FİYATI: 100.000 TL

TÜRBAN İÇİN EL ELE VERDİLER

Dört kadınla evlenmenin mübah olduğu islam şeriatinde kadına sadece "ezilme ve itaat etme" hakkı tanınıyor. Mirasta erkekle eşit olmayan, mahkemede tanıklığı ikinci planda olan kadına, erkek, sözünü dinlemediği zaman dayak ve yatakta yalnız bırakma cezası da verebiliyor. Günümüz siyasi islamcıları, dört-beş adım gerilerinden yürütmekten gocunmadıkları kadınların sadece türbanlarını savunuyorlar ve türban için el ele tutuşarak eylem yapıyorlar... Kadın hakları ve eşitlik... Bunlar neredeyse iki "mekruh" kavram!..

DERYA SAYIN

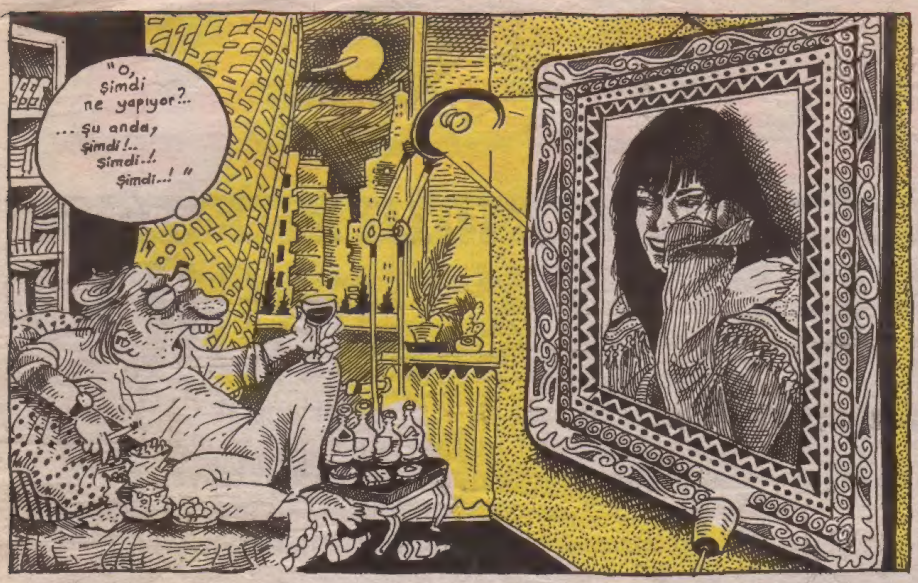

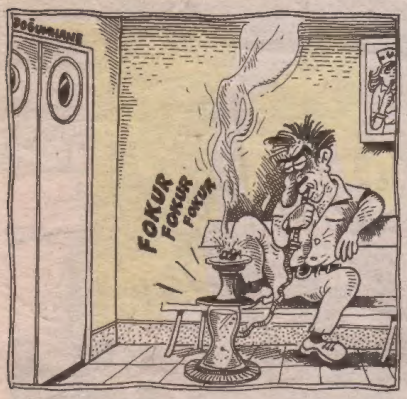

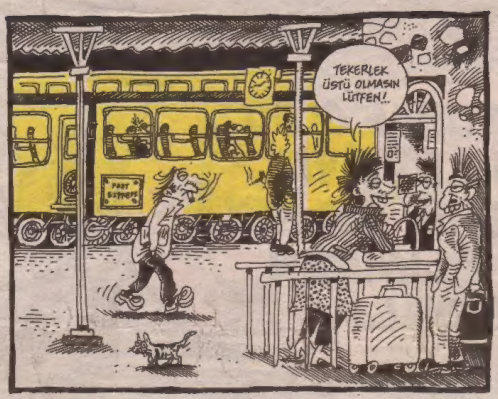

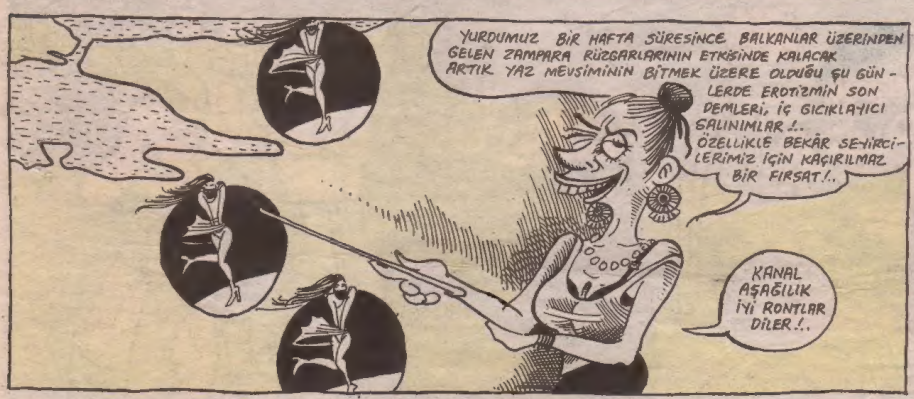

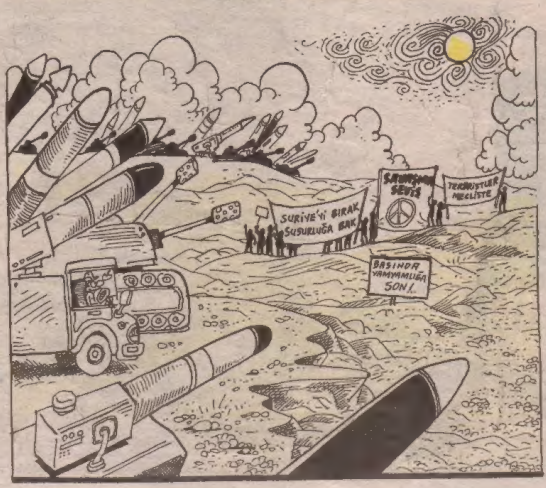

ajans!

▶Hafız Esad pes etti! Suriye sınırında düzenlenen ve dev kolonlarla sesin Şam'a kadar gitmesinin sağlandığı konser sonrasında Suriye lideri, Apo'yu Şam'dan attı! Osman Yağmurdereli, genç popçu İnan, Çıtır Kızlar ve vatani görevini yapmakta olan Doğuş'un katıldığı konserin bitiminde açıklama yapan Esad, "Türkiye'nin gücünü anladım. Apo'yu Yeni Zelanda'ya gönderdim, bir metre bile yaklaşamaz! Bir daha böyle bir konsere dayanamam. Yine de Allah korudu, ya Hülya Avşar da olsaydı" şeklinde konuştu!

▶**Alaattin Çakıcı reklam yıldızı oluyor! Son dönemde telefon konuşmalarıyla ünlenen yeraltı dünyasının renkli siması, bir cep telefonu firmasıyla astronomik ücret karşılığında anlaştı! Avukatı aracılığıyla açıklama yapan Çakıcı, "Ne Cem Yılmaz, ne Tirbüşon, ne de Kudret! Hepsini sollayacağım! Reklamlarda temiz toplum-sıhhi kulak mesajı vereceğim! Aradığınız numara lagara lugara" dedi!**

▶Mesut Yılmaz'dan zehir zemberek açıklama! Hürriyet yazarı Fatih Altaylı'nın, "Amcanızın adı Yılmaz Akçal'dı, babanız niçin soyadını değiştirdi, o dönemde amcanızın bakan olmasının ve babanızın İmralı Cezaevi'nin inşaatını almasının konuyla ilgisi var mı?" şeklindeki yazısına cevap veren Yılmaz şöyle konuştu: "Bu yazı maksatlıdır. Babam kelime oyunlarına çok düşkündü. 'Akçal' soyadı onda 'Aç-kal' veya 'Çakal' gibi olumsuz çağrışımlar yapıyordu. Bu yüzden değiştirmiştir! Asıl düzenbaz Fatih Altaylı'dır. Soyadı 'Altaylı' olmasına karşın Galatasaray'ı tutmaktadır. Dürüstlüğümüzden şüphe edenin burnu kırılsın e mi!"

▶**İçişleri Bakanı polisi savundu! Bakan Aktaş, yaptığı açıklamada şunları söyledi: "Maalesef polisimiz dış mihraklar tarafından kandırılmıştır. Bazıları polisimize, Galatasaray Lisesi'nin önünde "Cumartesi Gündüzü Ateşi" adlı bir filmin çekildiğini söyleyerek, rol icabı oradaki kadın oyuncuları dövmelerini, ama sanat adına gerçekçi davranmalarını rica etmiştir. Onlar da bu ricayı kıramamıştır. Durum bundan ibarettir. Yoksa hiç polis, kayıp analarına şiddet uygular mı?"**

▶Tansu Çiller kayboldu! Geçtiğimiz pazar günü, türban eylemine katıldığı ve vatandaşlarla el ele vererek eylemi desteklediği iddia edilen Çiller'in o günden beri görünmediği belirtildi! Bazı kaynaklar, Çiller'in Avrasya Maratonu'nu karıştırarak Amasya'ya gitmiş olabileceğini öne sürerken, "İnsan Zinciri" eylemi sırasında kaybolan 87 adet bileziğin konuyla ilgisi olup olmadığı saptanamadı!

▶**Türk polisi, Rekorlar Kitabı'na girdi! Malatya'da rekor kırmak için top sektiren gencin topunu alarak rekor denemesini engelleyen çevik kuvvetin, "Yeryüzünde top sektirmeyi yasaklayan ilk ve tek üniformalı güç" ibaresiyle Guinness Rekorlar Kitabı'nda yerini aldığı öğrenildi!**

▶Rick Martin askere alındı! Konser vermek için geldiği Türkiye'de aniden askere alınan ünlü yıldız hakkında atik bir yetkili şunları söyledi: "Bizdeki pop yıldızlarının hemen hepsi asker kaçağı! Bizde durum böyle olunca, Porto-Riko'da da benzer olabilir diye düşündük. Oranın yetkililerine faks yolladık, gelecek yanıta göre Martin'in durumu belli olacak!"

▶**DYP milletvekili Mehmet Ağar, Türkiye A Milli Futbol Takımı'nın adının "Susurlukspor" olarak değiştirilmesi için önerge verdi! Ağar, "Almanya'yı 47 yıl sonra yenmiş bir takımın adıyla ilgili hiçbir spekülasyon yapılamayacak, konu tamamen kapanacak" dedi!**

Cumhuriyet Dinozor
Sayı: 64
15 Ekim 1998

İmtiyaz Hakkı Sahibi: Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık AŞ adına **Orhan Erinç** • *Yazişleri Müdürü:* Zafer Temoçin • *Basıldığı Yer:* Yeni Gün Haber Ajansı AŞ • *Yayına Hazırlayan:* Yedi Mayıs Haber Ajansı AŞ • *Grafik Uygulama:* Fenni Özalp • *Kaligrafi:* Şevki Sayışman

Tel: (0212) 512 05 05 / 428-429 • *Faks:* (0212) 514 01 95
Adres: Türkocağı Caddesi, 39/41Cağaloğlu / İstanbul

▶ "Demokrasi gazisi" Tayyip Erdoğan, Avrasya Maratonu'nu bahane ederek, İstanbul'daki bilboardları kendi resimleriyle donattı...

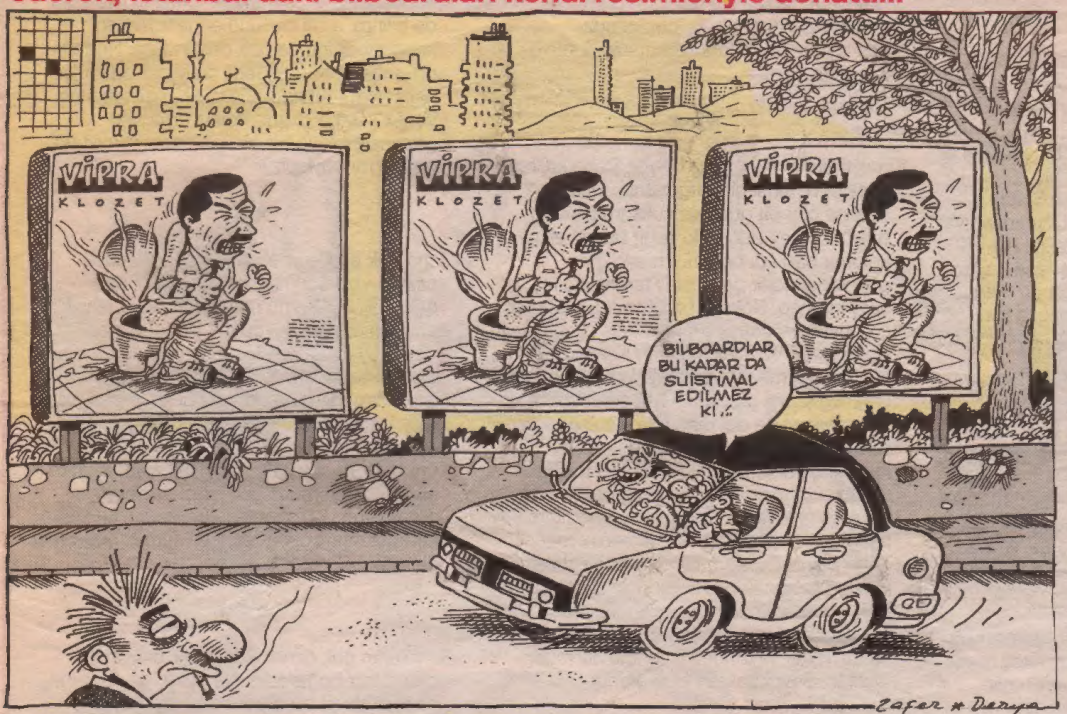

▶ Çiller en sonunda TBMM Malvarlığı Komisyonu'na ifade vermeyi kabul etti!..

DİNOZOR'DA BARIŞ

Su bahanesiyle, insan hakları bahanesiyle Türkiye'den ÖCALAN öcalana!

••••••

Meclis'in Ankara'nın "göbeğinde" olmasıyla, milletvekillerinin "göbekli" olması rastlantı mı?

••••••

Bir cihat yapan yobazın, kırk çeşit satırı vardır!

BARIŞ ERTÜRK

▶ Tayyip için ayağa kalkan Batılı insan hakları kuruluşlarından, Perinçek için iki haftadır çıt çıkmıyor!..

▶ UTAN KUTAN! Kutan'ın Nusayri gafı Fazilet Partisi'nin maskesini düşürdü...

ALTAY MARTI

Kendine gücenme!

Neredeyse on yıl önce, mesleğe başladığım ilk yıl, dokuz ay boyunca hayatım hiç ummadığım şekilde alt üst oldu. Spastik kolon hastalığına yakalandım. Uzun uzadıya tarif etmeye gerek yok bu hastalığı. Kişiliği yatkın insanlarda, süreğen bir strese bağlı olarak gelişen bir barsak bozukluğu olarak tanımlanabilir. Kendi yapımı bildiğim için hastalığın ortaya çıkışından çok nedenini merak ediyordum.

Kimseyle yoksulluk yarıştırma gibi bir niyetim yok; ben de kendimce sıkıntılı günler geçirdim. Ekonomik yetersizlik bir yandan, politik baskılar diğer yandan sardı çevremizi. Soluksuz, uykusuz, endişeli ve yorgun nice gecelere alışmak zorunda kaldık. Sonra okul bitti. Tayinimin çıktığı kasabaya akıl almaz bir heyecanla gittim. Fakat bir süre sonra derin bir düş kırıklığı başladı. O kasabanın durağan hayatı ve kasveti miydi, hantal bürokrasinin saçma emirlerine tahammülsüzlük müydü, orada yaşayan bir avuç halkın şaşılası ve acınası sefaleti miydi, neydi, uzun süre çözemedim beni neyin etkilediğini. Önceden, öğrencilik dönemime oranla daha rahat koşullar içindeydim; bu spastik kolon da nereden çıkmıştı. Sonraları fark ettim. Sorun *'umut'*taydı. Gencecik bir insanken yiyeceğimiz bir parça ekmeğin hesabını yaparken sokaklar da polis korkusuyla dolaşırken fakültenin ipe sapa gelmez kurallarıyla uğraşırken az sıkıntı yaşamıyorduk, ama umudumuz vardı. Geleceğimiz büyülü gibi görünürdü gözümüze; direncimiz, coşkumuz, ataklığımız bundandı. Umutsuzluk büyük bir felakettir.

★★★

Kimileri buna *'kent şoku'* diyor. Bana kalırsa baskıcı ve sinsi bir kargaşanın, insanın üzerine olanca gücüyle çullanmasından başka bir şey değil. Bu şehir bazen elimi kolumu bağladı benim. İmrendiğim güzelliklerinden çok belalı tarafıyla çıktı karşıma hep. Sokaklarında tedirginlikle her an büyük bir çatışma olacakmış duygusuyla yaşadım. Pespayeliği, sahte ilişkileri, vurdumduymazlığı, bencilliği ve en önemlisi de sevgisizliği gördüm. Öyle insanlar tanıdım ki, onlara iyi de davransanız, kötü de davransanız nesne olmaktan kurtulamıyorsunuz. Ciddi örselenmişliği, uğranılan haksızlıkları, insanın başının öne eğilmesini anlarım. Tek kavrayamadığım şey sevgisizlik. Hayatı alt edebilmenin yolu, daha paylaşmacı, daha düşünceli olmakken kimileri çabucak teslim olup işi dilenciliğe döküyor. Sanki çok işe yararmış, sanki çok mutlu edebilirmiş gibi insanı; ün, para, kadın ya da erkek, eğlence ya da içki dileniyor bazıları. Sevgi çoktan yitip gitmiş.

★★★

Umutsuz ve sevgisiz bir yerde en rahat ne gelişir? Öfke! Katıldığım bazı toplantılarda -hele işin içinde içki de varsa- infilak eder gibi öfkelendiğimi hatırlarım ben de. Alkol paranoyası mıdır, hakiki bir sezgi midir, birbirine karışır bazen. Olmadık alınganlıklar dönüp dolaşır çevremde. Öfkenin ilkelliğini de bilirim, ama bir türlü engelleyemem kendimi. Bunu da çok düşündüm. Neden on-onbeş yıl önce değil de şimdi bu kadar hassasım? Altında düş kırıklığı mı var yine yoksa? Daha özgür olmayı umarken seviyesiz ve sığ bir esaret kınıyor içimizi de, ondan mı böyleyiz?

★★★

Daha çok bilgilenmek çok kolay. Elimizin altında yüzlerce kaynak var; çok rahat gelişebiliriz. Duygu ne olacak peki? Nasıl ehlileştireceğiz duyguyu? Kendi adıma söyleyeyim: Öğrendikçe hem mutsuz oldum, hem ilahi acıları küçümsemeye başladım, hem de daha önceleri çaresizlik ve yılgınlıklarına sevecen yaklaştığım insanları -kimileri buna halk diyor- unuttuğum oldu. Bugün yalnız başınalıktan şikâyet ediyorsam, bu, biraz da benim aptalça bir değişimi kutsamamdan ve sahte bir küstahlığa çok anlam yüklememeden ileri geliyor.

★★★

Bu yazının çok öznel olduğunu, biliyorum; okur biraz bağışlasın. Ne öykü, ne deneme, ne makaledir bu. Sadece bir dertleşmedir. Bir de şu var: Sorgulamamı tek başıma yapmak istemedim. Ve şimdi de bir manifesto: Yıpranmış tarafımı az da olsa onarmak için.

1- Umudunu koptuğu yerden birleştir!
2- Orada bir halk var uzakta. Unutma!
3- Sen bir insansın. Kendine çok gücenme!

YAŞ ÇAY YAPRAĞI — Sefer Selvi

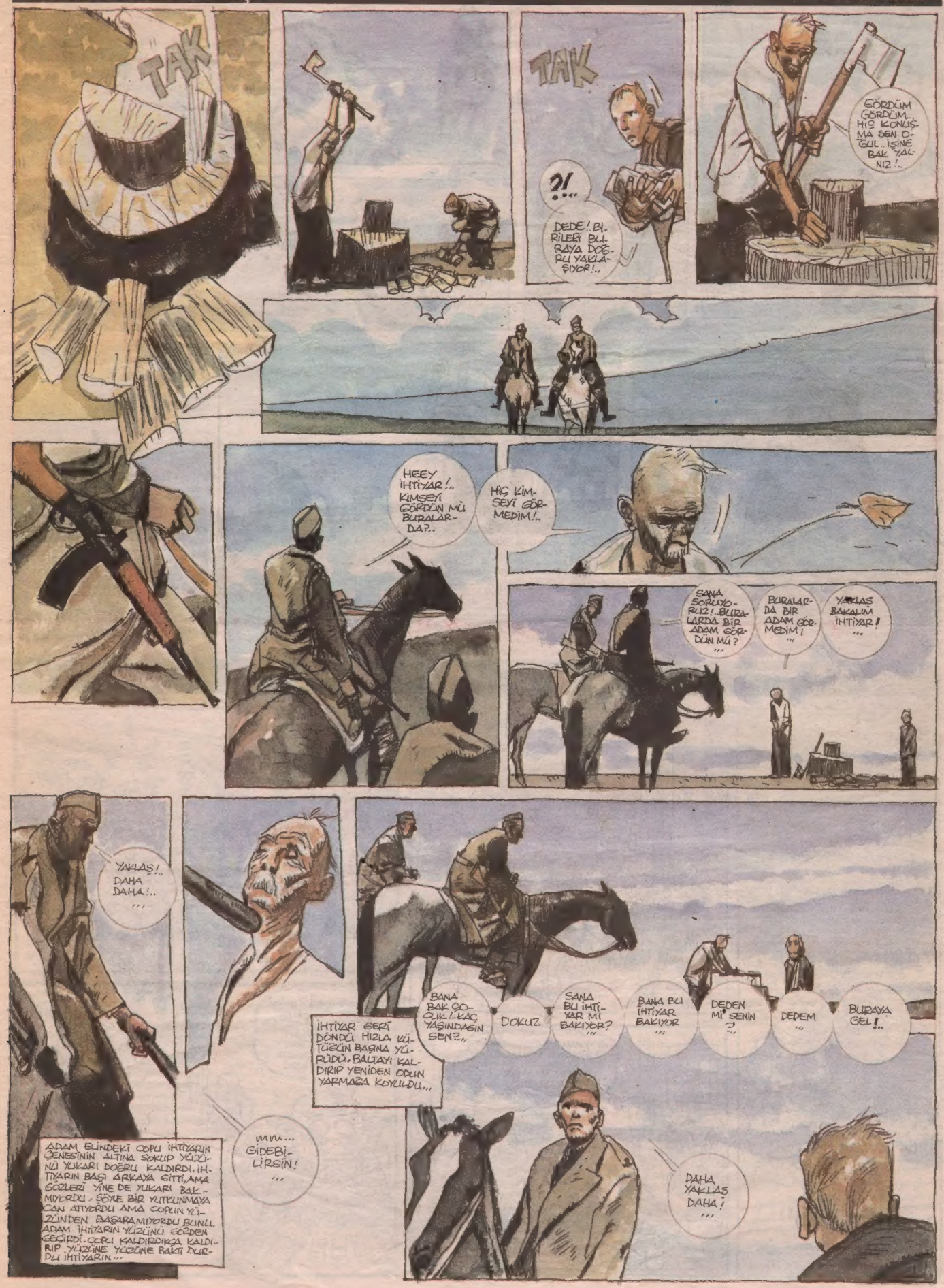

Devamı 6. sayfada

Baştarafı 5. sayfada

BİR ADAM .. GÖRDÜN MÜ BURALARDA ?..

BURALARDA KİMSEYİ GÖRMEDİM...

SANA BU İHTİYAR BAKIYOR DEDİN...

BANA BU İHTİYAR BAKIYOR DEDİM...

ŞU NE DİR?..

BİR KEÇİ! ...

İYİCE GÖZDEN GEÇİR! ...

İYİCE GÖZDEN GEÇİRDİM ...

HAYIR! O BÜYÜK, KAHVERENGİ BİR KÖPEK ANLADIN MI! NEYMİŞ? ...

BÜYÜK KAHVERENGİ BİR KÖPEK! ...

KİMSEYİ GÖRDÜNMÜ BURALARDA?...

BURALARDA HİÇ KİMSEYİ GÖRMEDİM...

ÇOCUĞU BIRAKTILAR. İHTİYAR BU SÜRE İÇİNDE ARKASINA BAKMADAN ODUN YARMAYA DEVAM ETMİŞTİ. OYSA İKİ ATLI TAM ARKASINDA DURUYORLARDI. ÇOCUK ODUN KIRIKLARINI TOPLAYIP YIĞININ ORAYA TAŞIDI...

ADAMLAR SİGARALARININ DUMANINI SAVURUP İHTİYARLA ÇOCUĞU İZLEDİLER. BİR SÜRE, SİGARALARINI ATTIKTAN SONRA DİZGİNLERİ ÇEKTİLER ATLARI YÜRÜTÜP GİTTİLER ...

FERENC SANTA'NIN ÖYKÜSÜNDEN UYARLANDI.

BİTTİ

Semra Can

Anacım tiyatroya gidiyorum, anacım kütüphaneye gidiyorum. yok sinemaya gidiyorum. Bakalım nereye gidiyomuş, erkeklerden sürtmeyemi gidiyo... Sinçik öğrenicem...

AÇILIN CANIM! SEN ÖNÜNE BAK, BOZDURMA AÇIZMI, TERBİYESİZ LAFLAR ETTİRME BANA... AÇIL, AÇIL!.

HİŞT KIZIM ELİNİ TUTSANA OMUZUNU... OMUZUNU ISIRSANA... BEN OLSAM VAR YA. SAĞINI, SOLUNU HEP MINCIRIRDIM...

İİİ OLAMAZ!. RESMEN BURNUNU KOLUMA SİLİYO... BU, SAMİMİYETTEN Mİ, YOKSA BENİ HİÇ Mİ UMURSAMIYO?! NE? NE?!

Gül eczanesi 2 paket tampon fişi... Ece eczanesi 2 pirediktör, 5 kutu doğum kontrol hapı, yoksa, yoksa bizim kız!.

BABİŞKO, BEN SANA GENE BUNLAR GİBİ HEP FİŞ GETİRİRİM ...

MEDYAZOR

TEKE TEK

Fatih ALTAYLI

Fax No: (0212) 677 03 27 - 677 03 28

Asın bu yaratıkları!

Dört insanlık cinayetti. 20 yaşındaki bir genç kızı ve annesine tecavüz etmişler. Ardından sadistçe öldürmüşler. Dün günün konusuydu.

Neler yapıldığını yasumıyorum, kim kaldırmıyor.

Bu dört yaratık yakalanmış ve suçlarını da itiraf etmişler.

4 tinerci...

Daha önce de pek çok sabıkaları var. İnsan değiller 4 pislik... Dışkı...

Hadi gelin şimdi hukuku, adaleti tartışalım.

İdam cezasına karşıyız. Peki bu 4 yaratığı ne yapalım?

Var mı bir fikriniz?..

Sonra aynı bilgiler etrafta angelliyor mu? 4 yaratığın yaptığının karşılığı ne olabilir?..

Size söz. Allah korusun, sevdiğiniz birine, bir yakınınıza olsa ne derdiniz, ne yaparsınız?

Hangi ceza size kafi gelir, hangi ceza içinizi bir nebze olsun rahatlatır?

Önce onu söyleyin hemen, sonra idam cezasının kaldırılmasından. Bu yaratıkların suçu ilem şartlardan söz edin. Ama önce dürüstçe "Bunlara bir yaklaşımım başına bu gelirse ne yapardım?" sorusunun yanıtını verin. Bana vermeyin bu yanıtı, vicdanınıza verin.

Haberi okuyunca "Bunları asmak lazım" diye bağırdım.

Gelen tek itiraz, asmanın az olacağı yolundaydı. Yaşları küçükmüş... Hadi canım. Ya büyük olsa ne halt edecekler Allah bilir! Sonsuza kadar hapsedelim! Yok ya, af gelsin de çıksınlar diye mi? Yok edin bu yaratıkları. Gözümüz görmesin.

Evet! Bay Fatih Altaylı'nın görüşleri bunlar. Hiddet, şiddet ve cinnet gösterisi! Kimse ona ekonomik düzen, sistem, eğitim ve sosyal şartlar falan dememeliymiş. Çok sinirlenirmiş.

Biz Bay Altaylı'nın gazabından çekindiğimiz için fazla yorum yapmamaya özen gösteriyoruz. Fakat maalesef Perihan Mağden, Bay Altaylı'nın sinirleneceği her şeyi yazmış. Radikal'deki köşesinde -psikolog olduğunu da bildiğimiz- Sayın Mağden'in çok yerinde saptamaları var. Okuyalım:

"Şehrin yolunu yordamını bilmediğimiz karanlık cangıllarında genç insanlar büyüyorlar. Bu genç insanlar gözden ve gönülden ıraklar. Bu insanlar berbat semtlerin zavallı evlerinde mantar gibi büyüyorlar."

"Enerjileri, hınçları ve öfkeleriyle başıboş itler gibi şehrin karanlıklarında dolanıyorlar. Her şey onların hıncını, kızgınlığını, azgınlığını bilemeye müsait. Mağazalar, arabalar, ayakkabıcılar, lokantalar, Pasha'ya girmek üzere bekleyen kuyruklar, hafta sonu gazetelerle verilen şişme kadınlar, televizyonda servetlerini teşhir edip 'Ne yani, bu kadarına layık değil miyim?' diyen profesyoneller, çeteler, 20 milyon dolarlık komisyonlar. Yatlar, atlar, arabalar onlara bir belediye otobüsü mesafesinde. Görebilirler, ama dokunamazlar ve asla sahip olamazlar. Onların hiç ama hiç şansı yok ve onlar bunun it gibi farkındalar."

BAY FATİH ALTAYLI: ÇAĞIMIZIN BİR MİKROFAŞİSTİ

Tecavüz ettik eşarpla boğduk

Durmadan soruyorum "Neden öldürdünüz, size yalvardıklarında hiç mi acımadınız?" Soğukkanlı anlatıyorlar. "Suratımızı görmüşlerdi...

Serpil öğretmen ve annesine yapılanları, ana kızın yaşadığı dehşeti düşündükçe içinin sızladığını belirten Sayın Perihan Mağden, daha sonra işin toplumsal boyutunu daha iyi gözler önüne seriyor. Devam ediyoruz:

"Bu şehir ailelerine her gün bunu hayırmıştı. 'SEN BİR HIÇSİN. Burası metropol ve sen bir hiçsin!' Onlar 'hiçliğin çocuklarıydılar."

"Amerika'da 50'lerde ilk 'nedensiz' cinayetler işlenmeye başlandı. Seri şekilde cinayet işleyen katillerin de endüstrileşmenin, vahşi kapitalizmin, bireyin içinde bulunduğu ağır yabancılaşmanın eseri olduğu biliniyor. Bu dünyada her şeyin, ama her şeyin bir bedeli var. 'Refah' toplumu olmanın bedelini, yağmur ormanlarını yok ederek, sapık katiller yaratarak, ozon tabakasını delik deşik ederek, El Nino'lar, kasırgalar yaratarak ödüyor. Ve başka toplumlara ödetiyorsunuz. 'Küçük' Amerika olma sevdasıyla birtakım yollara giren Türkiye, şimdi çok Amerikan bir gerçekle karşı karşıya."

"Serpil annesiyle kına gecesinden dönerken, evine 20-30 metre kala kaçırıldı. Annesi de, o da çığlıklar attılar. Kendi mahallelerinde, evlerinin onca yakınındaydılar. Bir sürü Ümraniyeli o çığlıkları duydu. Kaçırılma anını gördü. Gıkları çıkmadı. Biri çıkıp kendini o ana kızı korumak için ateşe atmadı. Bir sürü insan müdahale edebilir, yardımlarına koşabilirdi. Hiçbiri bir şey yapmadı. Bu da mesut şekilde 'Amerikanlaştığımızın' delili değil mi?"

Bay Altaylı'yı çok sinirlendireceğe benzeyen ve bizim de aynen katıldığımız yazısının sonunda Sayın Mağden noktayı koyuyor: *"Biz de varoşların çığlıklarını duymamazlıktan geliyoruz. Tinercilerin çığlıklarını, işsiz güçsüz kayıp onca genç insanın çığlığını. Serpil'in yaşayamadığı hayat için, bizim de vermemiz gereken hesaplar var."*

Cinnet çığlığı atmak yerine bilimsel bir bakış açısıyla bu çok hassas ve tüyler ürpertici olaya bile çok iyi yaklaşan Sayın Mağden'i tebrik ediyoruz. Sivrisineklerle değil, bataklıkla uğraşmanın tüm zorluğuna rağmen Sayın Duygu Asena da aynı şeyi düşünmüş ki gidip roportaj yapmış bu dört *"cani"* çocukla. Ruh hallerini, eğitim durumlarını anlamaya çalışmış. Yazının girişindeki soru anlamlı: *"Acaba dördünün de beyninde bir bozukluk mu var, yoksa onlar bozulmuş toplumun birer ürünleri mi?"*

Çocukların hiç de deli olmadıkları, dördünün de çok masum görünüşlü oldukları şaşırtıyor Sayın Asena'yı. Tecavüzü, cinayeti bir de onlardan dinliyor. Ailelerinden kopuk olmayan, ancak tiner çeken çocuklar olduklarını öğreniyor. Ve yazısının son cümlesi şu Sayın Asena'nın: *"Hepimizin düşünmesi gerek..."*

"Asın, kesin, vurun, öldürün" diye bağırıp çağırmadığı için Sayın Asena'ya acayip kızacak olan Bay Altaylı'ya bir darbe de Musa Kart'tan geliyor ki bize artık hiç laf düşmüyor. Çok hoşunuza gittiği için yine Altaylı gibi soralım: *"Ne zaman adam oluruz?"*

Cevap: *"Meydanları insan asmak için değil, 'fikir' mücadelesi yapmak amacıyla kullanabildiğimiz zaman."*

Serpil'i kim öldürdü?

PERİHAN MAĞDEN

Başkasının bir hayatını bu kadar kolay bitirebilmek, bu kadar kolay bitirebilmek, bu kadar kolay bitirebilmek,

KUKLALAR VE GÖZYAŞI

Bilimkurgunun usta yazarı **Arthur C. Clarke** *"2001 Bir Uzay Macerası"* adlı kitabında şu benzetmeyi yapar: *"Maymun adam yan çömelmiş pozisyonunu değiştirmedi, ama vücudu gevşedi ve görünmez iplerle hareket ettirilen bir kukla gibi başını bir sağa bir sola çevirmeye başladı."*

Bir bilimkurgu romanının sayfaları arasında yer almayı başarmış olsa da, kukla seyretmeye kimse gitmiyor artık. Hem, kaç kuklacı kaldı ki günümüzde? Bu sorunun yanıtı **Yeşim Saygın Armutak**'ın hüzünlü dizelerindedir:

ilk kış masalı anlatılmadan
geldin elinde küçük bir kutu
içinde kuklalar ve gözyaşı

1934 yılının ağustos ayında, son kukla ustalarından **Saadettin Bey**'i bulmak üzere yola koyulur **Hikmet Feridun Es**. Hava oldukça sıcaktır. Beşiktaş'ta, Köyiçi'nde ahşap, küçük bir evin kapısını çalar. Kuklacı Saadettin Bey bu evde oturmaktadır.

Yeni silinmiş eski merdivenin basamaklarını gıcırdata gıcırdata yukarı çıkan Hikmet Feridun Es, kuklacı Saadettin Bey'i uzun bir tahta yontarken bulur. Yeni bir kukla yapmakta olan Saadettin Bey, *"Gelmişken size biraz kukla seyrettireyim"* diyerek elindeki işi bırakır. Çıtalar çakılır, uzun siyah perdeler gerilir. Sahne hazırdır. Saadettin Bey soran: *"Ne oyunu seyretmek istersiniz efendim?"... Hikmet Feridun Es'in "Ne oyunları oynuyorsunuz"* karşılığına kukla ustası şu yanıtı verir: *"Biz mi? Kuklalarımızla birçok tiyatro eserleri oynarız. Pek çok piyeslerimiz var. Mesela* 'Baba Katili', 'Sende Bir Yalan', 'İki Gaip Kardeşler', 'Ah Benim Kavanozum', 'Ladam o Kamelya', 'Otello'*... Eşhasımız kırk kişidir. Yani kırk aktör ve aktrislik kadromuz var demek, 40 kukla."*

Yaptığı söyleşiyi 22 Ağustos tarihli Yedigün gazetesinde yayımlayan Hikmet Feridun Es, Saadettin Bey'in sözleri üzerine şu yorumu yapar: *"Aklıma Darülbedayi geldi. Asıl aktris ve aktör kadrosunun 22 kişi olduğun düşündüm. Saadettin Bey'in artist kadrosu çok daha geniş."*

Televizyon kukla sanatının sonu mu oldu? Bu sorunun yanıtına *"Evet"* dersek, **Jim Henson**'a haksızlık yapmış oluruz. Lise yıllarında bir kukla kulübü kuracak kadar kuklacılığa düşkün olan Henson, televizyonun ideal bir sahne olduğunu düşünerek kolları sıvar. Evinin bodrumundaki atölyesinde yaptığı kuklaları gün ışığına çıkarıp televizyon ekranından izlettiğinde tüm dünyanın hayranlığını kazanır. Şovuna da İngilizce kukla ve ipli kukla sözcüklerinin baş ve son hecelerinin birleşmesinden doğan adı koyar: *"Muppet Show"*

Kurbağa Kermit, ayı Fuzzie ve domuz Piggy izleyenleri kahkahaya boğarken **Ünver Oral** *"Bizlerin başka milletlerin insanlarından sanat ve kuklacılık yapma bakımından neyimiz eksik olabilir"* sorusunu sorarak *"Küçük Kuklacılar"* adlı bir çocuk romanını kaleme alır. Ünver Bey, romanının sayfalarında, kukla sanatının tarihi, çeşitleri, kuklaların nasıl yapıldıkları ve oynatıldıkları konularında bilgiler verir. Çin ve Mısır'da ortaya çıkan kuklacılığın ülkemizdeki örneklerinin anlatıldığı roman, kendi alanında ilk olma özelliğini taşımaktadır.

Ünver Oral, kitabın sayfalarında kukla sanatının tanıdık bir kahramanını da tanıtır bizlere: *"Bizim başoyuncumuzun ismi çok iyi bildiğimiz gibi İbiş'tir... Bu bir el kuklasıdır ve ismi mesela İngiltere'de Punch, Fransa'da Gpingol, Almanya'da Kasperi, Rusya'da Petruşka'dır. İpli veya sopalı kukla olarak da yapılabilir, ancak bu halde çok şey kaybeder. Sevilen birçok hareketlerini yapamaz, yanından eksik etmediği gürültülü sopası ile vuramaz."*

Araştırmacılar, **Sultan Velet**'in Divanı'na dayanarak 13. yüzyılda, Selçuklular arasında kuklanın oynatıldığını ortaya çıkarırlar. Osmanlı döneminde ise kuklacılığa ait ilk bilgilerin kaynağı 1582 yılında düzenlenen şenlikleri anlatan Surname'dir. Kukla gösterisinden söz edilen bu belgenin dışında 1884'te *"Mecmua-yı Ebuzziya"*da yayımlanan *"Kukla"* başlıklı yazıda, Batı kuklasının ilk kez **III. Ahmet** döneminde sefaret göreviyle Paris'e gönderilen Yirmi Sekiz **Mehmet Çelebi**'nin yanındaki bir kişi tarafından İstanbul'a getirildiği belirtilir. Söz konusu yazı, Batı kuklalarıyla ilk gösterinin **Damat İbrahim Paşa**'nın huzurunda yapıldığını da bildirir.

Bir zamanlar kukla tiyatrolarının uğrak yeriydi İstanbul. **Thomas Holden**, ipli kuklayı öylesine sevindirir ki İstanbullulara, bu tür kuklalar sanatçının adıyla anılmaya başlanır. Hele İtalyan kukla tiyatrosu *"Piccoli Podrecca"*nın gösterisi unutulmaz. Nasıl unutulsun ki?.. **Zeki Müren**'i kendi boy ölçülerinde bir kukla olarak çıkarmışlardı sahneye. Şarkı söylettirmiş, konuşturmuş ve alkışlar arasında sahneden ayırırken, taht kurmuşlardı İstanbulların gönlünde.

Gülhane Parkı'na giderim fırsat bulduğa. **Âşık Veysel**'in heykelinin karşısında dururum ilk önce. Koca ozan görür beni, gülümser. Hayvanların tutsak edildiği kafeslerin yanından geçerek ilk çay bahçesinde otururum. Berbat bir şarkı çalmaktadır yüksek bir tonda... Semaverde çay siparişi verirken, müziğin sesini de biraz kısmalarını rica ederim. Çantamdan **Hayyam**'ı çıkarırım... Ve çay bahçesinde bulunan, İstanbul'un yıkılmayan tek kukla sahnesine bakarak şu dörtlüğü okurum:

Biz gerçekten bir kukla sahnesindeyiz.
Kuklacı felek usta, kuklalar da biz.
Oyuna çıkıyoruz birer ikişer.
Bitti mi oyun, sandıktayız hepimiz.

Birden, bir el dokunur omzuma. İşte o an, masadan kalkıp sahnenin tam önünde yere oturduğumun ayrımına varırım. Babamdır omzuma dokunan... *"Hadi oğlum kalk, gidiyoruz"* der... Sonra, annem ile birlikte kaybolurlar gözden, ben orda kalırım.

SUNAY AKIN

▶ ALTIN PORTAKAL'DA SİNEMACILAR BU YIL DA BİRBİRİNE GİRDİ!..

–Hayrı Bey, siz
tı olan duruma,
'zı rica ediyoruz
–Barışsız, ölsü
–Canım, o kad
mayın.
–İyi o zaman, l
den türetelim.
–Bu da ne bilin
zik bişey gibi c
–Kavgaş koyal
hem sert de d
–Yani... Olur d
kulağama pek
–Siz nasıl bişe
–Bakın işinize k
sın, ama benim
–Dur bakim n
–Benim savın
bunda kızacak
re karşı müsan
–Tamam, buld
vın var ya...
–Eee?
–Sana girsin.
Savaş olsun.
–Küstah, ama
teneklisiniz. Te
–Yürü anca gi
seviş, e mi!

▶ TGRT, milyonlarca dolara bi sürü hatun kişiyi transfer ederek imaj değiştirip "çağdaşlaştı"!..

▶ SONUNDA BAŞARDILAR! Gerici-işbirlikçi kapitalist politikaların söylemi gerçekleşti: Türkiye Amerika" oldu! Çocuk yaştaki sanıkların işlediği seri cinayetler; evde, okulda, sokakta "ölümü sonu gelmeyen tecavüzler... Şiddeti özümsedik, "spagetti western" hayat tarzımız haline geld fenası, bu suçların bir kısmının, güpegündüz, "bakan, ama görmeyen" tanıklar huzurunda işle

NEMACILAR
DI!..

İsim babası Katoz Hayri

–Hayri Bey, sizden barışın karşıtı olan duruma, bir isim koymanızı rica ediyoruz.
–Barışsız, olsun.
–Canım, o kadar da kolaya kaçmayın.
–İyi o zaman, kavga kelimesinden türetelim. Kavgış, diyelim.
–Bu da ne biliim... Sanki çok nazik bişey gibi oldu.
–Kavgaş koyalım o zaman. Bak, hem sert de duruyor.
–Yani... Olur da... Nasıl desem, kulağama pek hoş gelmedi.
–Siz nasıl bişey bakmıştınız.
–Bakın işinize karışmak gibi olmasın, ama benim savım şu...
–Dur bakim ne dedin sen?
–Benim savım, dedim. Ne var bunda kızacak? Başka görüşlere karşı müsamahalı olun lütfen.
–Tamam, buldum. Senin şu savın var ya...
–Eee?
–Sana girsin. Bizim kelime de Savaş olsun.
–Küstah, ama bir o kadar da yeteneklisiniz. Teşekkürler.
–Yürü anca gidersin. Savaşma, seviş, e mi!

▶ İMDAT! FIRINCI VAR! Fırıncılar ekmeğin fiyatı ve gramajı ile sürekli oynayarak vatandaşa "kazık" yediriyorlar!

SEKA İŞÇİLERİNİ DESTEKLİYORUM!..
Ben 55 gram 3. hamur kağıdım... SEKA fabrikalarında üretildim... Beni binbir emek ve alınteri ile yoğurup, elinize ulaşmamı sağlayan kağıt işçilerinin, özelleştirme yüksek kurulunun verdiği "Kapatma" kararına karşı verdikleri mücadele ve onurlu direnişi destekliyorum... SEKA KAPATILAMAZ..!

atun

ist politikaların söylemi gerçekleşti: Türkiye "küçük
ri cinayetler; evde, okulda, sokakta "ölümüne" dayaklar;
pagetti western" hayat tarzımız haline geldi! İşin daha da
n, ama görmeyen" tanıklar huzurunda işlenmesi!..

Alternatif Halk Şiiri Antolojisi

Yıllarca biriktirdiği pulları, aniden sinirlenerek bakkalın çırağına veren **Alp Kozalak** adlı plastik cerrahın yazdığı şiirdir:

Ömrümü aldı bu koleksiyon
Yarattı bende mega depresyon
Ne şehvet bıraktı, ne ereksiyon
Artık hepsi senindir küçüğüm!

Binlerce pula tükettim paramı
Sattım evimi ve de arabamı
Pul mutlu edebilir mi adamı
Artık tümü senindir küçüğüm!

Ozan Alp der ki rahatım
Başlasın güzel istirahatım
Pul derdinden kurtuldu hayatım
Artık dertler senindir küçüğüm!

Beşir Kuzugöğsü adlı taksicinin, arka koltukta durmadan konuşup gülüşen iki bacanak için yazdığı şiirdir:

Öğlen iki müşteri aldım, hava sıcak
Kuruldular arkaya, bacak üstünde bacak
Konuşmalarından çıkardım bunlar bacanak
Ne hoş muhabbet ettiler anlatamam!

Adamlarda sohbet nefis, mevzu bol
İstedim ki bitmek bilmesin yol
Hiç böyle şirinlik görmedik ayol
Nasıl eğlenip güldüler anlatamam!

Beşir der ki, yok mu extra baldız
Ben de bacanak olayım iy'olsun aramız
Taksi altımızda, başlasın maceramız
Niçin benimlen konuşmadılar anlayamam!

Ümran Kambiyo adlı iç mimarın Mustafa Yolaşan için yazdığı şiirdir:

Ey sayın sunucu Mustafa Yolaşan
Sizin suretinizdir beynimde dolaşan
Sevgiye, mutluluğa son sürat koşan
Bir insan oldum sizi izleyi izleyi!

Ey güzel insan Mustafa Yolaşan
Sizsiniz kibar davranmaya yol açan
Ne Ayhan Aşan, ne Emin Çölaşan
Sayıklarım adınızı sizi izleyi izleyi!

Ey Ümran'ın prensi Mustafa Yolaşan
Bir tek sizsiniz en büyük kitleye ulaşan
Fakat öfke gelir, sanısa size Mine Koşan
Epey kıskanç oldum sizi izleyi izleyi!

Şakası bile komik...

B.BAYRAM.

KAYHAN ERKAN'IN BAZI FİKİRLERİ

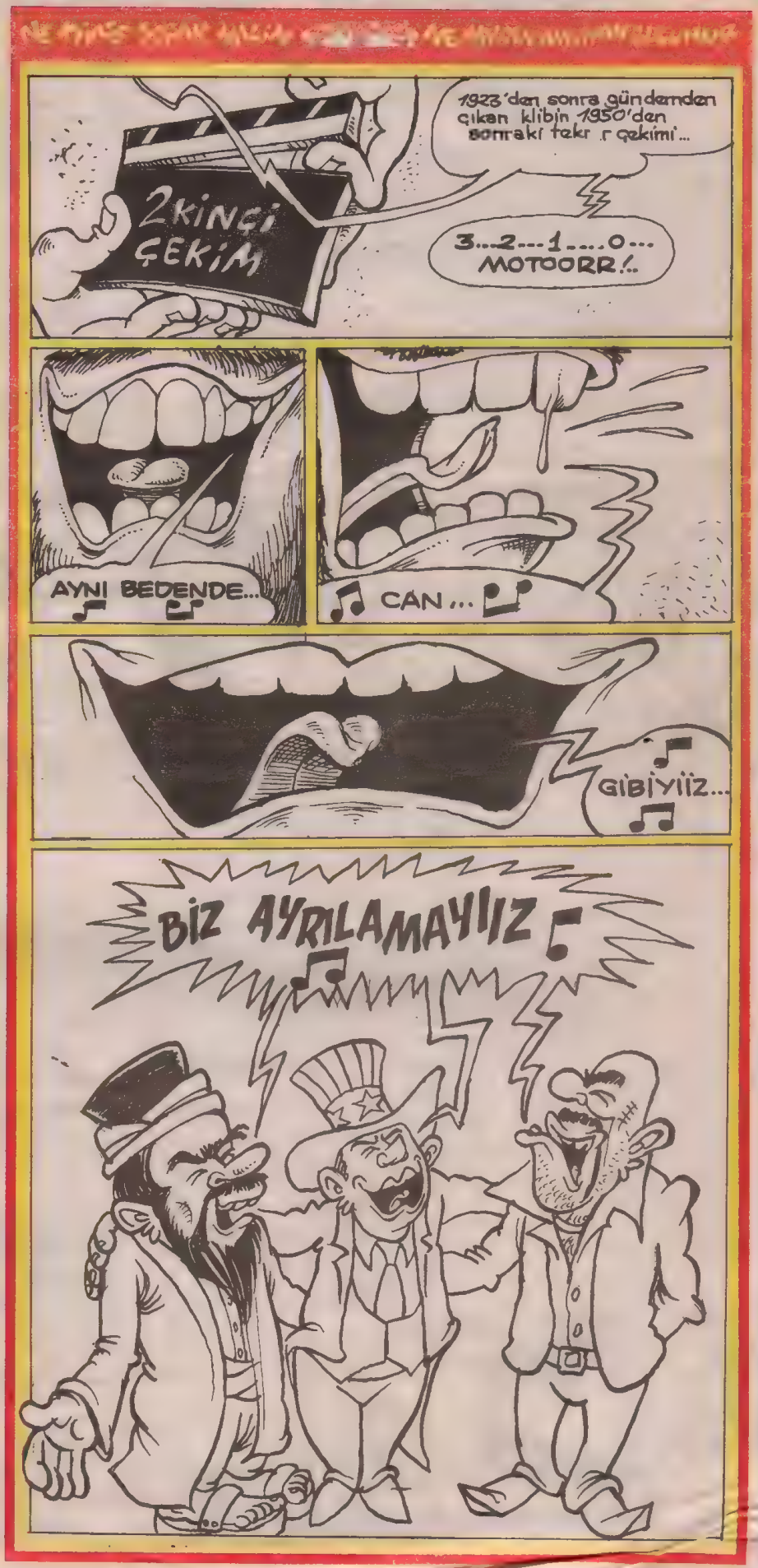

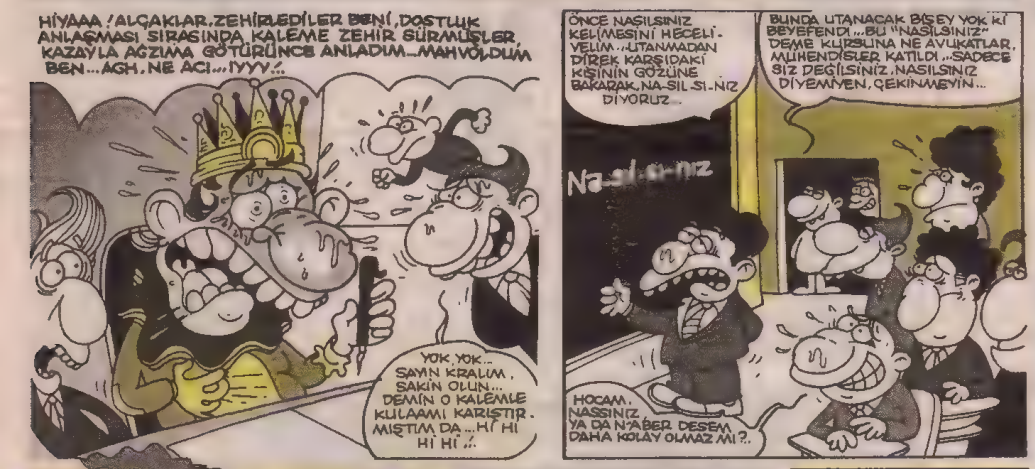

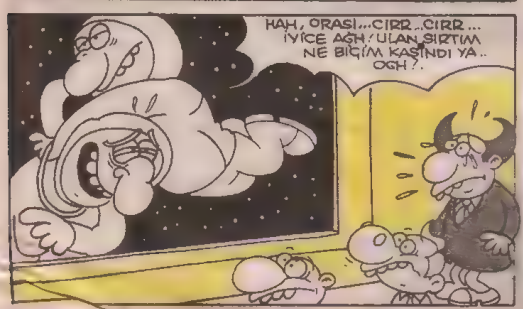

İko'nun şarkacı

PİKNİKTE DE HER ŞEY BİR ŞEY GİBİDİR...

- ***Pikniğe gitmek, Suriye'ye savaş açmak gibidir.*** Fikir ortaya çıkınca bütün mahalle destekler. Toplanılır, neşeyle kamyonlara falan doluşulup yola çıkılır. Her şey başta çok güzel ve eğlencelidir, ama dönüşte suratların asılmış olma ihtimali vardır.
- ***Haşlanmış yumurta, rüşvet gibidir.*** Alması, taşıması kolaydır; pek zorluk çıkmaz, ama yerken hazmı zordur; sağlam mide ister.
- ***İki sarılı yumurta, mektupla gelen iyi haber gibidir.*** İçine bakmadan, dışından bir şey anlayamazsın. Açıp içini gördüğünde de çok mutlu olursun.
- ***İp atlamak, sınıf atlamak gibidir.*** Ancak önceden o mertebeye yükselmiş olanlar, seni aralarına almak isterse, ortama dahil olabilirsin. Yoksa ancak dışarıdan yalanarak diğerlerini izlersin.
- ***Karıncalar, yankesiciler gibidir.*** Açıkta bir şey bırakmaya gelmez. Uyanıklar, hemencecik yanında bitiverirler.
- ***Yakartop, Yugoslavya meselesi gibidir.*** Ortada sağa sola koşturan, hedef olan bazı insanlar ve onları topa tutan birtakım başka insanlar vardır. Bunlar zaman zaman rolleri değişir, ama anlamsız koşturma hiç bitmez, sürer.
- ***Çadırlar, radyolar gibidir.*** İçeride neler olduğunu göremezsin, ama bütün konuşulanları duyabilirsin.
- ***İstop oynamak, türban olayını tartışmak gibidir.*** Herkes topu birbirine atar durur. Kendinden çıktıktan sonra da kaçıp ortalıktan kaybolmaya bakar. Sonunda da zaten birilerinin elinde patlar, ona yazık olur.
- ***Şezlonglar, fahişeler gibidir.*** Herkes onların sadece yatmaya yaradığını düşünür. İşi biten, bir daha yüzlerine bakmaz. Onlar da katlanıp bir köşeye çekilirler.
- ***Saklambaçta çömlek patlatmak, irticayla mücadele edecek diye Tansu Çiller'e oy vermek gibidir.*** Siz kanıp doğru bir şey yaptığınızı sansanız da aslında ne kadar yanlış yaptığınız anında ortaya çıkar. Ama artık çok geç olmuştur.
- ***Papatya falı bakmak, borsada oynamak gibidir.*** Sonuç çok iyi de, çok kötü de olabilir. Her şey tamamen şansa kalmıştır.

EİKRET BEHLER

TOZLU MONA LISA

Altay - Sencer

Hayatımda panik ve telaşın hakim olduğu günlerin artık çok gerilerde kaldığı bir hafta sonuydu... Tesadüfen gördüm o kaveyi... Defalarca önünden geçmiş olmama rağmen farkedememişim... Camında kiraathane olduğunu gösteren herhangi bir yazı, üzerinde herhangi bir tabela yoktu... Öksüzdü... Şişli Camii'nin tam karşısındaki sokakta öylece, iddiasız bir şekilde duruyordu... Gayrı meşruydu, yarı açık kapısından pek giren çıkan da olmuyordu... Kirden rengi değişmiş bir tül perde asmışlardı camına; içerdeki insan suretlerini gizliyordu...

Masum tiryakiliğimin aklına uyup palas pandıras daldım içeriye...

O gün havada insanın hemencecik yüzüne çarpan sigara ve nem karışımından ibaret yılışık bir koku vardı, hoşgeldin diyordu arsızca... Masalara ilaç olsun diye serpilmiş yeşil gürrengi örtüler dönüp yüzüme bile bakmadılar...

Kavenin sandalyeleri, duvarları, müşterileri, bardakları, ocakaşı ve ayakkabısı, hepsi evet hepsi donuktu... Beceriksiz ve karamsar bir ressam dünyanın en kötü fırça darbeleriyle bütün renkleri kirletmişti burada...

Akşam saatiydi... Usulca iletişim ben de masalardan birine... Televizyonda yabancı başıncı sınıf yabancı dizi film de dahil, kimse gelişime itiraz etmemişti. Bir çay söyledim çaresiz... Boğazım tıkanmüşları kuruyordu...

Çayımın beni duyup duymadığını, çayı getirip getirmeyeceğini anlayamadım... Bir eli yelek cebinde ve "organımdan aşağı Kasımpaşa" tavrıyla çakıp gitti... Etrafı süzmeye başladım. İçerde ağız dolusu gülen insana rastlayamadım...

Yüksek sesle konuşma, coşkulanma ve fazlaca bakma yasağı vardı sanki... Oyun oynayanlar da dahil, herkes mümkün olduğunca buruk oturuyordu sandalyesinde... Çayca ki benca tüm zamanların en jestsiz ve mimiksiz çaycısıydı... Elinde tepsiyle ne zaman bir çayla çıkıp geldiğinde ben mevcut atmosfere çoktan alışmıştım...

Çay ikinci, belki de üçüncü demdi... Hafiften de karbonatlıydı... Önce yıllık tiryakiliğimin onuru kırıldı... Ama ne yaparsın belli ki müşterinin yalnızlık olmadığı bir kahveye düşmüştüm... Çayımı yudumlamaya başladım...

İnsanlar bitti; çoğunun yüzü beynime kazındı... Duvarları seyretmeye başladım... İlle de tabloları! Çoğu bildiğimiz manzara resimleriydi, ama biri fena çarptı beni... Hiç unmuyordum... Bu yerüstü bodrumunun kapıya yakın neftî yeşil duvarında o çok anlamlı tebessümüyle...

Bir taraftan da gözünün feri kaçmış, yorgun ve kirgin floresan ışığının izin verdiği ölçüde çevremi izlemeye çalışıyordum... Onca müşteri arasında bir tane bile iyi giyimlisi yoktu... İspirto rengi buruşuk çakettler, bok sarısı süveterler, dallı güllü viskon gömlekler, koyu kahverengi ütüsüz pantolonlar ve daha niceleri!.. Ne amansız, ne garibân renkler! Hepsine de kurşuni bir duman üflemiş... Olsun! Hangi fıkara renkleri ve zevkleri tartışmaya fırsat bulabilmiştir ki hayatında!.. Olsun!..

Devamı arka sayfada

Rastgele 13. sayfada

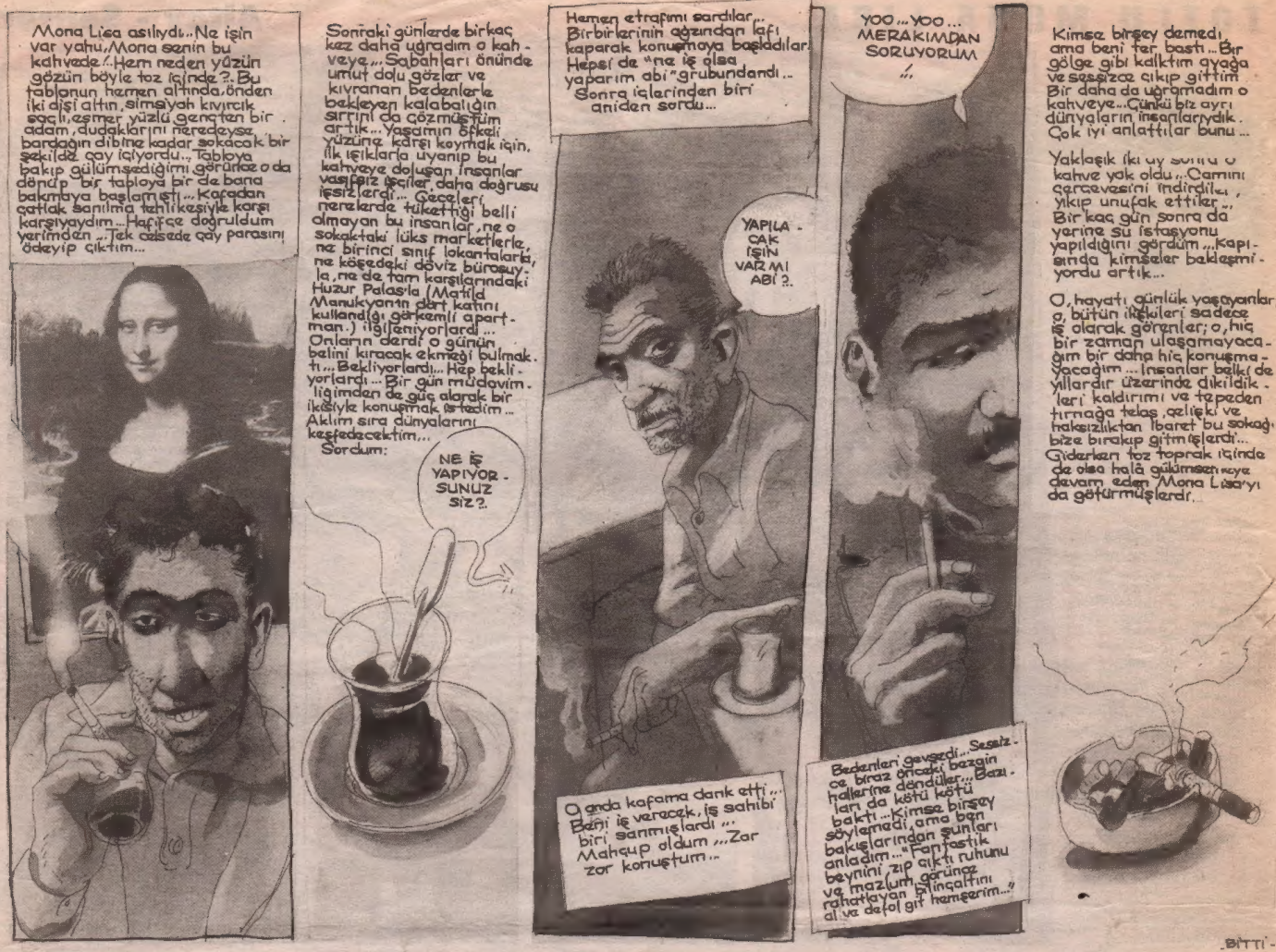

Son anda aldığımız bir habere göre...

İşçi Rıdvan'ı Kurtarmak

METİN HAKYERİ
e-mail: hakyeri@yahoo.com

–Karartma uygula Rıdvan, işçi olduğun anlaşılmasın. Sana karartma uygula dedim. Bize karşı açılan bu savaş canımıza okuyacak gibi görünüyo. İşçi olduğun anlaşılırsa kapının önüne koyulursun valla. Çoluk çocuk bi tas çorbadan mahrum kalırsın Rıdvan... Karart kendini de bi gören olmasın.

–Ben karartmayı içime uyguladım Ercan. Cep delik cepken delik. Her an kapının önüne konulma korkusu bi yandan. Moralim sıfır valla.

–Özelleştirmeci güçlerin cumhuriyet fabrikalarına taarruzu dört koldan başladı. Görmüyo musun?

–Görüyorum görüyorum Ercan. Altı okları yerinden kopara kopara böğrümüze saplamaya çalışıyorlar. Ama onları yerli yerine koymak bizim namus borcumuz olsun. Nedir bu işten çıkartmalar, özelleştirmeler, işçiye topyekûn savaş açmalar? Bir offff çeksem karşıki dağlar zannedersem yıkılır. İçimi dışımı kararttım valla Ercan.

–Gün efkârlanıp bir offff çekme günü değildir. Görmüyor musun karşı cephe bi ohhhh çekiyor... Sen için değil, özelleştirme taarruzuna karşı

–Bu savaşı açmak için önce yetki almaları gerekmiyor muydu?

–Bu savaş için yetkiyi çoktan aldılar bile Rıdvan. Hatta Özelleştirme Kuvvetleri adıyla bir de ordu kurdular ki eşi benzeri dünyada yok valla. Hatta savaş açmadan bazı yerlerde birtakım tatbikatlar bile yaptılar. Memleketin en kârlı kurumlarının zarar ettiğini sağa sola yaydılar, işin daha da boktan tarafı, halkın bir kısmını da inandırdılar Rıdvan. Kârlı kurumları özellikle zarar etmeleri için bakımsız, sermayesiz ve güçsüz bıraktılar. Bu yağmadan istedikleri kadar pay alsınlar diye eşlerini dostlarını seferber ederek ganimet dağıtmaya başladılar. Ganimet dağıtırken bile pis kokular dört bi yanı sardı, yolsuzluklar, usulsüzlükler gırla gitti. Üstlerine başlarına bulaştırdılar. Ne diyorum sana, tatbikat bile yaptılar.

–Tatbikat yaptıklarını biliyorum Ercan. Hatta ilk tatbikatı amcamoğullarının çalıştığı Kardemir'de yaptılar. Ama sandıkları kadar başarılı geçmedi. Kırmızı kuvvetler, mavi kuvvetlere karşı çok iyi direndi, Kardemir'i peşkeş çekemediler. Yok mu bizi koruyan kollayan allahaşkına ya. Bu zalim savaşta müttefiklerimiz olmadan nasıl direniriz?

–Var var, kitle örgütlerimiz var; aklı başında, dürüst hocalarımız, aydınlarımız, az da olsa duyarlı gastecilerimiz var. Anayasa Mahkememiz var Rıdvan. Birçok özelleştirme kararı, yani bombardıman oradan geri dönüyor. Mahkeme birçok bombayı etkisiz hale getiriyor, ateşlenen fünyeyi söndürüyor. Ama siperleri derin kazmamız lazım. En kahraman askerlerimizden **Mümtaz Soysal** ve özelleştirme karşıtı diğer arkadaşlarımıza, bilim adamlarımıza, duyarlı gazetecilerimize takviye kuvvetler göndermemiz şart.

–En son aldığım bi habere göre bizimkileri İzmit önlerinde, SEKA'da fena sıkıştırmışlar. Özelleştirme kuvvetlerinin fabrika kapatma taarruzunu püskürtmeye çalışıyorlarmış.

–Evet, ama sen hiç merak etme. Bizimkiler çoluk çocuk nöbetleşe cepheyi terk etmeme kararı almışlar. Direniyorlar.

–Bu memlekette 'İşçi Rıdvan'ı Kurtarmak' filmi ne zaman gösterime girecek Ercan?

–Karartma uygula Rıdvan, taarruz geçinceye kadar işçi olduğun anlaşılmasın. Yoksa özelleştirme füzelerini ateşler, hepimizi koyarlar kapının önüne...

ÖSS Deneme Sınavı / TÜRKÇE

1 Aşağıdaki cümlelerden hangisinde kesinkes yavşaklık sayılmayacak, *ince bir sinsilik* vardır?
a) Oğlum bak, borcunu ödemezsen Keder Abi'ye söylerim, Keder Abi hem seni döver, hem parayı alır hem de siniri geçmezse beni de döver, oğlum!
b) Eşantiyon beyaz ayıyı kim çaldıysa, delikanlı gibi çıksın, çok beğendim, aldım desin, yoksa Allah billa aşkına çok büyük gürültü koparırım!
c) O imza benim diil hocam, ben s'leri uzatmam, uzattığım bi tane s gösterin, özeleştirimi Boğaz Köprüsü'nde yaparım!
d) Bak güzelim, sen sen ol, hayatta her lafa atlama, burnun hıyar tuzla gitme, üzerler, isimler de takarlar, sazan derler, genç kaplan gibi atlıyo derler!
e) Hepsi (Tümü anlamında)

2 Aşağıdaki cümlelerin hangisinde özne, kendinden geçmiş bir kişidir?
a) Hayri dün sabah üç broker dövmüş.
b) Arap Cemil trafik kontrolünde ekip arabasının vitesini kırıp yutmuş.
c) Tacettin yarın sabah Madrit'e uçuyor.
d) Walter da ne kadar efendi adammış, helal olsun, bi de koltuk altlarını tıraş edivereydi.
e) Hepsi (Yani tamamı, yani a-b-c-d şıkları hep beraber manasında)

3 "Ne demek lan baltalı ilah? İlah olsa baltaya ihtiyacı mı olur? Demek ki keramet baltada aga. Yoksa Zagor tırt bir insan. Selçuk Ural'a benzeyen kahraman mı olur lan? Zagor'u Zagor yapan Çiko'dur. Evet Çiko; o beyefendi, kırılgan insan olmasa Zagor bir dağadamıdır. Bugün bi Zagor olayını Çiko'ya borçluyuz. Pisagor ise bambaşkadır!"
Yukarıdaki metinde anlatılmak istenen nedir?
a) Hakan Ural-Sibel Can evliliği fazla yürümez.
b) Baltayla ağaç kesmemeliyiz.
c) Çikolata yemeliyiz.
d) Pisagor konusu bambaşkadır.
e) Hepbiri

4 "Dükkânın önünü kapama bilader, yoksa durduk yerde ..... olacağız" cümlesindeki boşluğa aşağıdakilerden hangisi gelmelidir?
a) Papaz
b) Kardinal
c) Kefil
d) Orgazm
e) Herbiri

5 "..... ve ..... sordular seni, neredesin" cümlesindeki boşluklara aşağıdakilerden hangileri gelmelidir?
a) Atakan-Zeliha
b) Alf-Çarli
c) Ajlan-Mine
d) Hüseyin Hatemi-Hüsrev Hatemi
e) Hepsi-Hiçbiri

6 "Şakir, allem kullem etmiş kayınbiraderini kafalayıp Munise'nin Mersin'deki bahçesini tokatlamış, oraya yün deposu açacakmış" cümlesinde gizli özne kimdir?
a) Munise
b) Şakir'in kayınbiraderi
c) Şakir'e bu aklı veren bakkal Esin
d) Allem kullem
e) Hillary

7 Edat nedir?
a) Bazı cümlelerde, araya yılan gibi sokan kelimelere yer verilmesine edat denir.
b) Bir cümlenin anlaşılamayıp tekrar ettirilmesine edat denir.
c) Alet-edevatla ilgili tümcelere edat diyoruz.
d) Cümle içinde gösteriş olsun diye söylenen sıfatlara edat denir.
e) Edat diye bir şey yoktur.

8 I. Peynir mayasız olmaz, mayasız olgunlaşmaz.
II. Magazin Forever ekibi felekten bir gece çaldı.
III. Tamba tumba esmer bomba.
Anlam açısından bu cümleler nasıl sıralanmalıdır?
a) II-I-III
b) III-II-I
c) III-V-II
d) IV-IV-II
e) Hepsi-III-Hiçbiri

(Haftaya: Biyoloji ve İngilizce!)

S. Gürpınar

ANA MUHALEFET DERGİSİ
Dinozor

GAF OLA BERİ GELE!

Suriye ile yıllardır süregelen siyasi anlaşmazlık akılla, sağduyuyla, soğukkanlı bir diplomasiyle çözülebilecekken belki, politikacılarımızdan kimileri hamasi nutuklar çekmeyi tercih ederken, Fazilet Partisi'nin tonton ve emanetçi lideri emanete hıyanet etmediğini ispatlıyor. Refah Partisi'nin şeriat ve sünni islama dayalı görüşlerini olduğu gibi koruyarak, Suriye'de Aleviler'in bir kolu olduğu iddia edilen Nusayriler'e "sapık inançlılar" deyip çıkıyor işin içinden. Yeryüzünde ülkeler arasında hangi sorun herhangi bir "mezhep"in ilahi gücüyle çözüldü ki çağımızda şimdiye dek... Türkiye'de yaşayan Aleviler'i de zaman zaman aşağılayan Faziletliler, öylesine "sünni mezhebiyle" düşünüyorlar ki her şeyi, bu kez de Nusayriler'e dil uzatıyorlar. Çok övdükleri Sultan Abdülhamit bile cami yaptırmış zamanında Nusayriler'e. Hoşgörü, inanca saygı, din özgürlüğü!.. Bu kelimeler ne kadar uzak eski Refahlılar'a ve Recai Kutan'a!